

Isus și oamenii de la periferia societății

Textul de memorat: „Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în cetate și a zis oamenilor: «Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?»” (Ioan 4:28.29)

Duminică

1. **Matei 21:28-32;** 28. Ce credeți? Un om avea doi feciori; și s-a dus la cel dintâi și i-a zis: "Fiule, du-te astăzi de lucrează în via mea!"
29. "Nu vreau", i-a răspuns el. În urmă, i-a părut rău și s-a dus.
30. S-a dus și la celălalt și i-a spus tot așa. Și fiul acesta a răspuns: "Mă duc, doamne!" Și nu s-a dus.
31. Care din amândoi a făcut voia tatălui său?" "Cel dintâi", au răspuns ei. Și Isus le-a zis: "Adevărat vă spun că vameșii și curvele merg înaintea voastră în Împărăția lui Dumnezeu.
32. Fiindcă Ioan a venit la voi umblând în calea neprihănirii, și nu l-ați crezut. Dar vameșii și curvele l-au crezut: și, măcar că ați văzut lucrul acesta, nu v-ați căit, în urmă, ca să-l credeți.

Luca 15:1-10; 1. Toți vameșii și păcătoșii se apropiau de Isus ca să-L asculte.

2. Și fariseii și cărturarii cărteau și ziceau: "Omul acesta primește pe păcătoși și mănâncă cu ei."
3. Dar El le-a spus pilda aceasta:
4. "Care om dintre voi, dacă are o sută de oi, și pierde pe una din ele, nu lasă pe celelalte nouăzeci și nouă pe izlaz și se duce după cea pierdută până când o găsește?"
5. După ce a găsit-o, o pune cu bucurie pe umeri;
6. și, când se întoarce acasă, cheamă pe prietenii și vecinii săi și le zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci mi-am găsit oaia care era pierdută."
7. Tot așa, vă spun că va fi mai multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește, decât pentru nouăzeci și nouă de oameni neprihăniți care n-au nevoie de pocăință.
8. Sau care femeie, dacă are zece lei din argint, și pierde unul din ei, nu aprinde o lumină, nu mătură casa și nu caută cu băgare de seamă până când îl găsește?"
9. După ce l-a găsit, cheamă pe prietenele și vecinele ei și le zice: "Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit leul pe care-l pierdusem."
10. Tot așa, vă spun că este bucurie înaintea îngerilor lui Dumnezeu pentru un singur păcătos care se pocăiește."

Luni

2. **Ioan 8:1-11;** 1. Isus S-a **dus** la Muntele Măslinilor.
2. Dar dis-de-dimineată a venit din nou în Templu; și tot norodul a venit la El. El a șezut jos și-i învăța.
3. Atunci cărturarii și fariseii l-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului
4. și au zis lui Isus: "Învățătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar când săvârșea preacurvia.
5. Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu, dar, ce zici?"

6. Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească și să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos și scria cu degetul pe pământ.
7. Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus și le-a zis: "Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea."
8. Apoi S-a plecat iarăși și scria cu degetul pe pământ.
9. Când au auzit ei cuvintele acestea, s-au simțit muștrați de cugetul lor și au ieșit afară, unul câte unul, începând de la cei mai bătrâni, până la cei din urmă. Și Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.
10. Atunci S-a ridicat în sus; și, când n-a mai văzut pe nimeni decât pe femeie, Isus i-a zis: "Femeie, unde sunt pâ râșii tăi? Nimeni nu te-a osândit?"
11. "Nimeni, Doamne", i-a răspuns ea. Și Isus i-a zis: "Nici Eu nu te osândesc. Du-te, și să nu mai păcătuiești.")

Marti

3. **Marcu 5:1-20;** 1. Au ajuns pe **celălalt** țărm al mării, în ținutul gadarenilor.
2. Când a ieșit Isus din corabie, L-a întâmpinat îndată un om care ieșea din morminte, stăpânit de un duh necurat.
3. Omul acesta își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină legat, nici chiar cu un lanț.
4. Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi și cu cătușe la mâini, dar rupsesse cătușele și sfărâmasese obezile, și nimeni nu-l putea domoli.
5. Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țipând și tăindu-se cu pietre.
6. Când a văzut pe Isus de departe, a alergat, l s-a închinat
7. și a strigat cu glas tare: "Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului celui Preaînalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!"
8. Căci Isus îi zicea: "Duh necurat, ieși afară din omul acesta!"
9. "Care-ți este numele?", l-a întrebat Isus. "Numele meu este "legiune", a răspuns el, "pentru că suntem mulți."
10. Și îl ruga stăruitor să nu-i trimită afară din ținutul acela.
11. Acolo, lângă munte, era o turmă mare de porci care pășteau.
12. Și dracii L-au rugat și au zis: "Trimite-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei."
13. Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s-a repezit de pe râpă în mare: erau aproape două mii, și s-au înecat în mare.
14. Porcarii au fugit și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s-a întâmplat.
15. Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezând jos îmbrăcat și întreg la minte; și s-au înspăimântat.
16. Cei ce văzuseră cele întâmplate le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii.
17. Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor.
18. Pe când Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit îl ruga să-l lase să rămână cu El.
19. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: "Du-te acasă la ai tăi și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul și cum a avut milă de tine."
20. El a plecat și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

Miercuri

4. **Ioan 4:5-32;** 5. a ajuns lângă o **cetate** din ținutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.

6. Acolo se afla fântâna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână. Era cam pe la ceasul al șaselea.
7. A venit o femeie din Samaria să scoată apă. "Dă-Mi să beau", i-a zis Isus.
8. Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării.
9. Femeia samariteană l-a zis: "Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteană?" - Iudeii, în adevăr, n-au legături cu samaritenii. -
10. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: "Dă-Mi să beau!", tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie."
11. "Doamne", l-a zis femeia, "n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai, dar, această apă vie?"
12. Ești Tu oare mai mare decât părintele nostru Iacov, care ne-a dat fântâna aceasta și a băut din ea el însuși și feciorii lui și vitele lui?"
13. Isus i-a răspuns: "Oricui bea din apa aceasta îi va fi iarăși sete.
14. Dar oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă, apa pe care i-o voi da Eu se va preface în el într-un izvor de apă care va țâșni în viața veșnică."
15. "Doamne", l-a zis femeia, "dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete și să nu mai vin până aici să scot."
16. "Du-te", i-a zis Isus, "de cheamă pe bărbatul tău și vino aici".
17. Femeia l-a răspuns: "N-am bărbat." Isus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.
18. Pentru că cinci bărbați ai avut; și acela pe care-l ai acum nu-ți este bărbat. Aici ai spus adevărul."
19. "Doamne", l-a zis femeia, "văd că ești proroc.
20. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; și voi ziceți că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."
21. "Femeie", i-a zis Isus, "crede-Mă că vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.
22. Voi vă închinați la ce nu cunoașteți; noi ne închinăm la ce cunoaștem, căci Mântuirea vine de la iudei.
23. Dar vine ceasul, și acum a și venit, când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr; fiindcă astfel de închinători dorește și Tatăl.
24. Dumnezeu este Duh; și cine se închină Lui trebuie să l se închine în duh și în adevăr."
25. "Știu", l-a zis femeia, "că are să vină Mesia (căruia l se zice Hristos); când va veni El, are să ne spună toate lucrurile."
26. Isus i-a zis: "Eu, Cel care vorbesc cu tine, sunt Acela."
27. Atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie. Totuși niciunul nu l-a zis: "Ce cauți?" sau: "Despre ce vorbești cu ea?"
28. Atunci femeia și-a lăsat găleata, s-a dus în cetate și a zis oamenilor:
29. "Veniți de vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este Acesta Hristosul?"
30. Ei au ieșit din cetate și veneau spre El.
31. În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănânce și ziceau: "Învățătorule, mănâncă!"
32. Dar El le-a zis: "Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți."

Joi

5. **Matei 9:9-13**; 9. De acolo, Isus a mers mai departe și a văzut pe un om, numit Matei, șezând la vamă. Și i-a zis: "Vino după Mine." Omul acela s-a sculat și a mers după El.
10. Pe când ședea Isus la masă, în casă, iată că au venit o mulțime de vameși și păcătoși și au șezut la masă cu El și cu ucenicii Lui.
11. Fariseii au văzut lucrul acesta și au zis ucenicilor Lui: "Pentru ce mănâncă Învățătorul vostru cu vameșii și cu păcătoșii?"
12. Isus i-a auzit și le-a zis: "Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi.
13. Duceți-vă de învățați ce înseamnă: "Milă voiesc, iar nu jertfă!" Căci n-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși."